

РЕШЕНИЕ

№ 4163

гр. София, 21.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав,
в публично заседание на 27.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

при участието на секретаря Гургана Маринова, като разгледа дело номер **7250** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 49, ал. 2 от Закона за кадастъра и имотния регистър /ЗКИР/.

Образувано е по жалба на Ц. Т. М. и С. В. Б. от [населено място] срещу заповед № РД-18-27/03.04.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър.

В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт в частта му по отношение на поземлени имоти /ПИ/ с идентификатори 68134.1504.2366, 68134.1504.908 и 68134.1504.2281, като постановен при съществени нарушения на административно-производствените правила и в противоречие с материално-правните разпоредби. Възражава се, че неправилно в одобрената с процесната заповед кадастрална карта не е нанесен имот със стар № 77065 по комбиниран план по ЗСПЗЗ, за който имот жалбоподателите се легитимират като собственици с решения на Общинската служба по „Земеделие” – П. и решение на Софийски районен съд, както и неправилно части от собствения им имот са включени в имоти с идентификатори 68134.1504.2366, 68134.1504.908 и 68134.1504.2281. Твърди се също така, че границите на собствения на жалбоподателите имот, представляват материализирана изградена ограда, съгласно трасировачен карнет, както и че по подаденото от тях възражение в срока по чл. 46, ал. 2 от ЗКИР в производството по създаване на кадастралната карта и кадастрални регистри няма произнасяне на административния орган. Претендира се от съда да

постанови съдебно решение, с което да отмени заповедта в оспорената ѝ част и върне преписката на административния орган за ново произнасяне, както и присъди направените по делото разноски.

Ответникът – ИЗПЪЛНИТЕЛЕН ДИРЕКТОР НА АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР /АГКК/ - редовно призован, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена като неоснователна. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение и прави възражение по чл. 78, ал. 5 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК за прекомерност на адвокатското възражение.

Заинтересованата страна – СТОЛИЧНА ОБЩИНА, РАЙОН „ИСКЪР” – редовно призована, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Заинтересованата страна – [фирма] – редовно призована, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и счита същата за неоснователна.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не изразява становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

Със заповед № РД-16-35/05.09.2008 г. на изпълнителния директор на АГКК, на основание чл. 35, ал. 1 и ал. 2 от ЗКИР, е открито административното производство по създаване на кадастрална карта и кадастрални регистри за територията на район „Искър”, Столична община. В заповедта са посочени наименованието и границите на района, за който ще се изработва кадастралната карта и кадастралните регистри; правоспособното лице, на което се възлага дейността по изработването; графикът за извършване на дейности, както и срокът за означаване на границите на ПИ. В съответствие с изискването на чл. 35, ал. 3 от ЗКИР тази заповед е обнародвана в Държавен вестник, бр. 83/23.09.2008 г.

Въз основа на цитираната заповед, по реда на чл. 45 от ЗКИР, е приета кадастрална карта и кадастрални регистри на недвижимите имоти за територията на район „Искър” /части от: С., Г., [населено място], [населено място], [населено място], [населено място]/, които са обявени на заинтересованите лица по предвидения в чл. 46, ал. 1 от ЗКИР ред – чрез обнародване в Държавен вестник, бр. 31/15.04.2011 г. Видно от приложен по делото Протокол № КД-10-14-27/28.09.2011 г. от заседание на комисията за разглеждане на постъпили възражения по кадастралната карта и кадастрални регистри за територията на район „Искър” жалбоподателят С. В. Б. е депозирал в законоустановения срок възражение вх. № 94-2838-12/20.04.2011 г., в което е посочил, че собствения му имот, части от имоти с идентификатори 68134.1504.2366, 68134.1504.908 и 68134.1504.2281, не е нанесен в кадастралната карта, както е по скица № 706 и по решение № 53-52 на ПК и не са въведени действителните собственици. Така подаденото възражение не е уважено от комисията, тъй като имотът не е означен на място съгласно чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, както и няма приключила, с влязла в сила заповед, процедура по нанасяне на имота в кадастралния план по § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР и не е приложен документ за собственост по чл. 112 от ЗС.

След изтичане на срока за възражения и писмени искания изпълнителният директор на АГКК, на основание чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, е издал процесната заповед № РД-18-27/03.04.2012 г., с която е одобрена кадастралната карта и кадастралните

регистри за част от землището на [населено място], /части от С. Г./, район „Искър”, Столична община, област С.. Заповедта е обнародвана в Държавен вестник, бр. 35/08.05.2012 г.

Оспорват се от жалбоподателите неотразяването в кадастралната карта на собствения им поземлен имот и непосочване в кадастралните регистри на данните за собствениците и легитимиращите ги документи, както и включването на части от собствения на жалбоподателите имот със стар № 77065 в имоти с идентификатори 68134.1504.2366, 68134.1504.908 и 68134.1504.2281. Видно от представените по делото скици № 49023/23.07.2012 г., № 49020/23.07.2012 г. и № 49022/23.07.2012 г. на Службата по геодезия, картография и кадастър – С. и извадка от кадастралния регистър на недвижимите имоти, за имот с идентификатор 68134.1504.908 е записано, че площта му е 2 413 кв. м. и е собственост на [фирма], за имот с идентификатор 68134.1504.2281 е записано, че е с площ от 1 754 кв. м. и е собственост на район ”Искър”, Столична община, а за имот с идентификатор 68134.1504.2366 е посочено, че е с площ от 3 396 кв. м. и е собственост на район „Искър”, Столична община.

Въз основа на представени по делото решение № 53-52/17.02.2004 г. на Общинска служба по „Земеделие” – [община], решение № 53-52/03.02.2005 г. на Общинска служба по „Земеделие” – [община], решение от 10.01.2004 г. на СРС, II ГО, 39-ти състав, постановено по гр. дело № 19014/2003 г. и приложена към него скица, удостоверение за наследници № 29/24.02.2005 г., както и удостоверение изх. № 86-00-37/29.06.2004 г. на кмета на район „Искър”, жалбоподателите се легитимират като собственици на част от имот с № 77065.

По делото е представено решение от 02.02.2009 г. на Софийски градски съд, АО, III-А състав, постановено по адм. дело № 159/2007 г., с което е била отменена по жалба на [фирма] заповед № 1602/22.11.2006 г. на кмета на район „Искър”, Столична община, с която на основание чл. 53, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗКИР във връзка с § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР и чл. 134, ал. 2, т. 8 от ЗУТ, по искане на Ц. М. и С. Б., е одобрено попълване на кадастралната основа в план за регулация[жк], кв. 9б, като от част от ПИ № 908 се създава нов ПИ № 1574. Така постановеното решение е оставено в сила с решение № 3997/25.03.2010 г. на Върховен административен съд /ВАС/, постановено по адм. дело № 13799/2009 г.

Съгласно приложено по делото писмо изх. № ПО-05-993/21.12.2012 г. на началника на Общинска служба по „Земеделие” – П. картата на възстановената собственост /КВС/ в землището на Г. е приета с „Държавен вестник”, бр. 101/23.11.1999 г., както и е предадена на АГКК по реда на § 4, ал. 2 от ПЗР на ЗКИР.

С оглед пълното изясняване на спора от фактическа страна по делото е допусната и приета съдебно-техническа експертиза, съгласно, която процесният имот представлява възстановен по реда на ЗСПЗЗ част от имот с № 77065 по комбинирания план на Г., изработен за нуждите на земеразделяне /целият имот № 77065 е очертан със зелени прекъснати и непрекъснати линии на комбинираната скица от заключението/. Вещото лице е констатирало, че части от имот № 77065 представляват в момента имоти с идентификатори 1504.1573 и 1504.517, а останалата част от него не е оформена самостоятелно в обжалваната кадастрална карта. В заключението е посочено още, че част от този имот по цифри 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 1 на комбинираната скица /процесният имот/, с площ от 1212 кв. м., не е елемент на кадастралната карта, като същият е възстановен по силата на съдебно решение от 10.01.2004 г. на 39 състав, СРС, както и с решение № 53-52/17.02.2004 г. на Общинска служба по „Земеделие” –

П.. Вещото лице е приело, че с подаването от жалбоподателя на възражение вх. № 94-2838-12/20.04.2011 г. на административния орган е съобщено, че има данни за прилагане на приоритета по чл. 14, ал. 1, т. 1 от Наредба № 3. На комбинираната скица към експертизата вещото лице е посочило с червени линии имоти с идентификатори 1504.2366, 1504.908 и 1504.2281, като е посочило, че техните граници не са отразени в кадастралната карта съгласно материализираните на място огради. Установено е от вещото лице, че на място има материализирана граница на процесната част от имот № 77065 по цифри 1-8-7-6-5, а от другата страна източната граница на имот с идентификатор 1504.908 не е отразена като граница с материализирана ограда. Вещото лице е посочило също така, че границите на имот 1504.2281 по кадастрална карта също не отговарят на съществуващите на място огради, както и че границите на тези имоти са частично по парцелните граници на действащия регулационен план. Съгласно заключението изготвеният комбиниран план по ЗСПЗЗ е в т. 3 на чл. 14, ал. 1 от приоритетите по Наредба № 3, след което са регулационните планове /т. 4/. Разпитано в съдебно заседание вещото лице е заявило, че комбинираният план по ЗСПЗЗ, с който е нанесен имот № 77065 е одобрен и действащ, като по него е извършено възстановяването на собствеността по реда на чл. 10, ал. 7 от ЗСПЗЗ.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима – насочена е срещу индивидуален административен акт, който подлежи на съдебен контрол и е подадена в преклузивния срок за оспорване по чл. 49, ал. 2 от ЗКИР, от легитимирани лица с правен интерес. Настоящият съдебен състав приема, че жалбоподателите са „заинтересовано лице” по смисъла на чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, доколкото претендират да са собственици на недвижим имот, който непосредствено се засяга от оспорения административен акт. Разгледана по същество, след проверка на административния акт, съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Обжалваната заповед е издадена от компетентен орган – изпълнителният директор на АГКК в съответствие с императивната норма на чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, в предписаната от закона форма, както и при спазване на административнопроизводствените правила, установени в чл. 35 – чл. 49 от ЗКИР.

Настоящият съдебен състав приема, че оспорената заповед е съответна и на материално-правните норми и целта на закона. Съгласно легалното определение на чл. 2, ал. 1 от ЗКИР кадастърът е съвкупност от основни данни за местоположението, границите и размерите на недвижимите имоти на територията на Република Б. набирани, представяни, поддържани в актуално състояние и съхранявани по установен от този закона ред. По смисъла на чл. 24 от ЗКИР основна единица на кадастъра е поземленият имот – част от земната повърхност, включително и тази, която трайно е покрита с вода, определена с граници съобразно правото на собственост. В чл. 41 от ЗКИР и чл. 41 от Наредба № 3 от 28.04.2005 г. за съдържанието, създаването и поддържането на кадастралната карта и кадастралните регистри /Наредба № 3/ е установено, че кадастралната карта и кадастралните регистри се създават чрез обединяване на данни от карти, планове, регистри и други източници, одобрени по предвидения законов ред.

При обединяване на данните за установяване на границите на поземлените имоти – обект на кадастъра, административният орган е обвързан от приоритетите, установени

в разпоредбата на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3 /ДВ, бр. 82/2011 г./, в редакцията приложима към датата на постановяване на процесната заповед, а именно: 1. означеното по реда на чл. 36, т. 1 и чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗКИР местоположение върху терена или от посочените от собствениците гранични точки в съответствие с актовете, определящи правата върху имотите; 2. кадастралните планове, одобрени по реда на отменения Закон за единния кадастър на НР Б. /ЗЕКНРБ/ или отменения Закон за териториално и селищно устройство /З./, на § 40 от Преходните и заключителните разпоредби /ПЗР/ на Закона за изменение и допълнение на ЗКИР /ДВ, бр. 36 от 2004 г./, и от карти, създадени по реда на Закона за собствеността и ползването на земеделски земи /ЗСПЗЗ/ и Закона за възстановяване на собствеността върху горите и земите на горския фонд /ЗВСГЗГФ/; 3. регулационните планове, одобрени по реда на отменения З. - за имотите с приложена регулация, границите на които не са материализирани; 4. съществуващите на място материализирани граници, когато не са означени или посочени по реда на т. 1; 5. карти, планове и друга документация, предоставени по реда на чл. 36 от ведомства, областни и общински администрации, юридически лица и други. В процесния случай не се твърди по делото и съдът приема за установено с приетата и неоспорена съдебно-техническа експертиза, че имотът на жалбоподателите, с площ от 1212 кв. м., възстановен със съдебно решение от 10.01.2004 г. на СРС, 39 състав, постановено по гр. дело № 19014/2003 г., и с решение № 53-52/17.02.2004 г. на ОСЗГ – П., част от бившия имот № 77065 по комбинирания план на Г., не е бил попълнен като самостоятелен имот в действащия кадастрален план за местността или регулационен план. В тази връзка от приложените по делото съдебни решения на СГС и ВАС се установява, че заповедта, с която, на основание чл. 53, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗКИР във връзка с § 4, ал. 1, т. 2 от ПЗР на ЗКИР, по искане на Ц. М. и С. Б. е одобрено попълване на кадастралната основа в план за регулация[жк], кв. 9б, на процесния имот проектен пл. № 1574, е била отменена. По делото не се установява също така собственият на жалбоподателите имот – част от имот № 77065, да е бил отразен в карти и планове, създадени по реда на ЗСПЗЗ /карта на възстановената собственост, помощен план по чл. 13а от ППЗСПЗЗ, план на новообразуваните имоти и др. п./. Действително, съгласно заключението на вещото лице имот № 77065 е нанесен в комбинирания план на Г., изработен за нуждите на земеразделянето, така, както е показано на комбинираната скица към експертизата със зелени прекъснати и непрекъснати линии. Имотът, собственост на жалбоподателите, обаче е само част от нанесения в комбинирания план имот № 77065 и същият не е нанесен като самостоятелен имот, поради и което не може да се приеме, че е налице в процесния случай приоритета по т. 3 на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3. По делото не са налице и не са ангажирани доказателства от жалбоподателите, че процесният имот – част от имот № 77065, е бил означен по реда и условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗКИР, като от обстоятелството, че от жалбоподателите е било подадено възражение в производството по изработване на кадастралната карта, не означава, че имотът е бил означен на място с регламентиранни трайни знаци или чрез посочване на граничните му точки. От друга страна от приетата по делото съдебно-техническа експертиза се установява, че на място съществува материализирана граница на процесния имот само по цифрите 1-8-7-6-5 от комбинираната скица към експертизата, поради което съдът приема, че този имот на място има само една материализирана граница, т. е. не е налице и приоритета по т. 4 на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3. Предвид на това и съобразявайки приоритетите на чл. 14, ал. 1 от Наредба № 3, в сила към датата на

издаване на оспорваната заповед, административният орган правилно не е нанесъл в оспорената кадастрална карта и кадастрални регистри собствения на жалбоподателя имот – част от имот № 77065.

Следва да се има предвид също така, че след приключване на производството по създаване на кадастралната и кадастралните регистри, с постановяването на съответната заповед по чл. 49, ал. 1 от ЗКИР, последните могат да бъдат изменени, включително и поради допуснати в тях непълноти и грешки, по реда и при условията на чл. 53 и сл. от ЗКИР. В този смисъл за жалбоподателя съществува правната възможност, при настъпване на определени обстоятелства, да поискат съответните изменения на кадастралната карта и кадастралните регистри във връзка с отразяването на собствения им имот – част от имот № 77065 по комбинирания план на Г..

По изложените съображения настоящият съдебен състав приема, че процесната заповед, в оспорената ѝ част, е правилна и законосъобразна, а така подадената жалбата е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на делото и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на ответника е претендирано присъждането на юрисконсултско възнаграждение, жалбоподателят следва да заплати на основание чл. 143, ал. 3 и ал. 4 от АПК на ответника сумата в размер на 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд София-град, 24-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Ц. Т. М. и С. В. Б. от [населено място] срещу заповед № РД-18-27/03.04.2012г. на изпълнителния директор на Агенцията по геодезия, картография и кадастър в частта за поземлени имоти с идентификатори 68134.1504.2366, 68134.1504.908 и 68134.1504.2281,, като неоснователна.

ОСЪЖДА Ц. Т. М., с ЕГН: [ЕГН], и С. В. Б., с ЕГН: [ЕГН], да заплатят на АГЕНЦИЯТА ПО ГЕОДЕЗИЯ, КАРТОГРАФИЯ И КАДАСТЪР сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: